

PROFESORUL IAKOV MOISEEVICI EISENBERG (ЯКОВ МОЙСЕВИЧ АЙЗЕНБЕРГ) LA 80 DE ANI

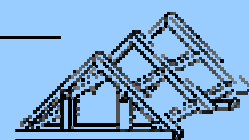
Horea SANDI

Prof. Dr. Ing. Dr. H. C., Institutul de Geodinamică „Sabba S. Ștefănescu” al Academiei Române & Academia de Științe Tehnice din România, e-mail: horeasandi@yahoo.com

Profesorul Iakov Moiseevici Eisenberg s-a născut la Jitomir (Ucraina) la 1 mai 1932. După absolvirea în 1955 a Institutului Tehnologic din Kiev, a început să lucreze la Tiraspol, în calitate de șef

de șantier. În 1957 a început studiile doctorale în cadrul ÎNIISK (Institutul Central de Cercetări Științifice asupra Structurilor de Construcții), la Moscova. A susținut disertația de „candidat în științe tehnice” (prima

treaptă a calității doctorale) în 1961, la MISI (Institutul de Construcții din Moscova).

În 1972 a susținut la ȚNIISK disertația de „doctor în științe tehnice” (treapta superioară a calității doctorale), cu titlul „Adaptarea la acțiuni seismice și rezistența la cutremur a clădirilor cu legături susceptibile de inactivare”. A lucrat în cadrul ȚNIISK, succesiv ca cercetător, cercetător principal, șef de laborator și manager al Centrului de Cercetare pentru Rezistența la Cutremur a Construcțiilor, din cadrul ȚNIISK.

Principalele domenii de activitate științifică a profesorului I. M. Eisenberg au fost: cercetări asupra comportării la acțiunea seismică a sistemelor nestaționare inelastice, asupra siguranței sistemelor cu rezerve de rezistență, asupra sistemelor cu protecție antiseismică adaptivă și izolării seismice, asupra modelării matematice a mișcării seismice a terenului din punctul de vedere ingineresc.

În publicațiile prof. Eisenberg au fost ridicate pentru prima dată o serie de probleme importante ale rezistenței structurilor la acțiunea seismică. Împreună cu elevii și colaboratorii săi, a abordat problema izolării seismice adaptive. Structurile din această categorie au fost studiate nu numai din punct de vedere teoretic: au fost realizate peste 200 de astfel de construcții.

Profesorul I. M. Eisenberg este unul dintre fondatorii Asociației Internaționale pentru Izolarea Construcțiilor. A fost vicepreședinte

al Asociației Europene pentru Inginerie Seismică (1994 - 1998), iar ulterior a servit și ca membru în Comitetul Executiv al Asociației.

Problema proiectării optimale în construcția lucrărilor rezistente la acțiunea seismică a fost ridicată și studiată pentru prima dată de dânsul.

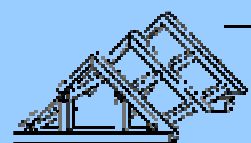
A fost dezvoltat pentru acțiunea seismică un model matematic nou, ca mulțime de procese aleatoare nestaționare. Pe această bază a fost dezvoltat un procedeu de generare computerizată a mișcărilor seismice artificiale. Pe baza analizelor de risc, au fost propuse noi abordări ale zonării seismice pentru proiectarea construcțiilor rezistente la acțiunea seismică.

A participat la concepția de generatoare puternice de vibrații, respectiv de platforme oscilante.

I. M. Eisenberg a publicat 250 de lucrări, inclusiv 7 monografii, 12 invenții, 6 documente normative. Lucrările dânsului au fost publicate în SUA, Turcia, Italia, Bulgaria, România și în alte țări.

În ultimii 35 de ani profesorul I. M. Eisenberg a participat la elaborarea normativului de proiectare „Construcția în regiuni seismice”, coordonând elaborarea reglementărilor de specialitate.

Profesorul I. M. Eisenberg are, pe lângă activitatea de cercetare, o activitate didactică susținută. 25 de aspiranți au elaborat sub conducerea sa disertațiile de candidat în științe tehnice.

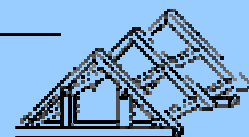

A fost conducător pentru 3 disertații de doctor în științe tehnice. În 1992 a fost invitat să predea la Universitatea Tehnică Istanbul, unde a activat în această calitate timp de 7 luni. A prezentat conferințe la invitația unor universități din SUA (Berkeley, Boston, Los Angeles, Buffalo, Chicago), Israel (Haifa), Cipru (Nicosia) etc.

Profesorul I. M. Eisenberg este doctor în științe tehnice, om de știință emerit al Federației Ruse, constructor emerit al Federației Ruse, academician onorific al "PAACH" (Academia Rusă de Arhitectură și Științe ale Construc-

țiilor), conducător științific al Centrului de Cercetare pentru Rezistența la Cutremur a Construcțiilor din ȚNIISK, președinte al Asociației Ruse de Inginerie Seismică, redactor șef al revistei „Construcții rezistente la cutremur. Siguranța structurilor”.

În urmă cu vreo 5 decenii, profesorul Alexandru Cișmigiu (1917 - 2003), un nume mare al ingineriei structurilor de construcții din România, între altele unul dintre părinții ingineriei seismice din țara noastră, l-a întâlnit la Moscova pe I. M. Eisenberg. Era perioada în care ȚNIISK juca un rol de frunte, pe plan mondial, în cercetările de ingineria structurilor, o perioadă în care nume ilustre ca Barstein, Gemmerling, Goldenblat, Korcinski, Korenev, Rjanițin și alții, reprezentau cercetători din acel institut. Profesorul Cișmigiu îmi spunea în acea perioadă că I. M. Eisenberg era steaua care răsărea în rândurile tinerei generații din ȚNIISK. I. M. Eisenberg și subsemnatul eram de aceeași vârstă și lucram în aceleași domenii. Drumurile ni s-au întâlnit de multe ori pe parcursul carierelor noastre. Au existat acțiuni și proiecte comune ale ȚNIISK și INCERC, proiecte comune în cadrul CAER, vizite profesionale în ambele sensuri (între altele, după recente cutremure puternice din România), participări (ca lectori) la seminariile regionale de inginerie seismică organizate sub egida Asociației Europene de Inginerie Seismică, la conferințele europene și mondiale de inginerie seismică. Am fost întotdeauna

bucuros, la fel ca mai tinerii mei colegi, să-l întâlnesc. Interesul profesional de a-l asculta, la fel ca plăcerea de a-l revedea, din punct de vedere general uman, au fost întotdeauna prezente.

Îi doresc profesorului I. M. Eisenberg, în calitate de coleg și prieten, ani mulți, cu deplină sănătate, cu aceeași energie și cu satisfacții de ordinele profesional și personal.

Horea Sandi

